

Research Paper

Analysis of the Impact of Agro-Industry on the Assets of Workers' Households With a Sustainable Livelihood Approach: A Case Study in Meyan-Ab Agro-Industries

*Mousa Aazami¹, Nahid Hashemiamin²

1. Associate Professor, Department of Agricultural Education and Extension, Faculty of Agriculture, Bu-Ali Sina University, Hamedan, Iran.
2. MSc., Department of Agricultural Education and Extension, Faculty of Agriculture, Bu-Ali Sina University, Hamedan, Iran.

Citation: Aazami, M., & Hashemiamin, N. (2018). [Analysis of the Impact of Agro-Industry on the Assets of Workers' Households With a Sustainable Livelihood Approach: A Case Study in Meyan-Ab Agro-Industries (Persian)]. *Journal of Rural Research*, 8(4), 591-606. <http://dx.doi.org/10.22059/JRUR.2017.208253.910>

doi: <http://dx.doi.org/10.22059/JRUR.2017.208253.910>

Received: 05 Jun. 2016

Accepted: 30 Apr. 2017

ABSTRACT

One of the strategies for rural development is promoting agro-industries in rural areas. Also agro-industries can create sustainable rural livelihoods. Agro-industry refers to any activity involved in cultivation plus under controlled conditions of agricultural and horticultural crops. Development of agro-industries is considered important in the economic planning and development of countries. Promoting and supporting family agro-industry livelihood systems could provide alternative livelihood opportunities for rural people and enhance the possibility of local development. This descriptive-analytical research aims to analyze the effects of agro-industry on the improvement of livelihood assets of agro-industry members in Khuzestan Province. Using Cronbach α , the reliability of questionnaire was calculated as 0.92. A confirmatory factor analysis and the structural equation model using the LISREL were performed to measure different effects of agro-industry on sustainable livelihoods assets. According to the applied LISREL, the main findings were as follows: AGFI=0.90, GFI=0.98, NNFI=0.97, CFI=0.98, and RMSEA=0.066 and 1.51. Results revealed that out of these five resources, natural capital was the strongest one affecting respondents' livelihoods in the study area ($\lambda=0.90$). The results show that the measurement model fit is appropriate and acceptable.

Key words:
Rural development,
Sustainable liveli-
hood, Meyan-Ab
agro-industry,
Khuzestan Province

Extended Abstract

1. Introduction

Agro-industry refers to any activity involved in cultivation under controlled conditions of agricultural and horticultural crops. Development of agro-industries is of crucial importance in the economic planning and development of countries. Promoting and supporting family agro-industry livelihood systems should provide alternative livelihood opportuni-

ties for rural people and boost the local development. The generation of value-added products through agro-industry provides more income, employment and economic benefits for rural households, mostly for families dependent on seasonal income-generating activities.

The sustainable livelihoods approach is a base for creating effective strategies for poverty reduction. Poor people usually choose some activities for their livelihood, however, some limitations and challenges must be overcome to ensure sustainability. Policies that enable families to engage in processing agricultural products and provide high

* Corresponding Author:

Mousa Aazami, PhD

Address: Department of Agricultural Education and Extension, Faculty of Agriculture, Bu-Ali Sina University, Hamedan, Iran.

Tel: +98 (918) 8127079

E-mail: aazamialireza@yahoo.co.uk

quality products in a sustainable way could result in more durable and higher incomes for those families. The focus of this paper is on the livelihood of rural people engaged in agro-industry in Khuzestan Province. Meyan-Ab co-operative in the province was selected as the case study. By describing key characteristics of this agro-industrial system and analyzing the importance of agro-industry for rural households' livelihood, this paper intends to provide a clearer understanding of the impacts of this cooperative on sustainable livelihood of its family members.

2. Methodology

We intended to shed light on agro-industry in the study area to determine its sustainability as a livelihood strategy. For this purpose, a survey was conducted on the people involved in a small-scale agro-industry. A quantitative method in this research was used to find the characteristics of households who rely on agro-industry as a livelihood strategy. Also, the obtained data determined the effects of the cooperative on people's livelihood. In other words, the main objective was to delve into the opinions of the study participants concerning the contribution of agro-industry to their livelihood and its potential as a sustainable livelihood strategy. The statistic population consisted of 500 households in Shush area, Khuzestan Province who were workers of the agro-industry.

The studied sample group (according to Cochran formula) were 140 members of the cooperatives. In addition to a deep documentary research, the main field research instrument for collecting necessary information was a questionnaire that its validity was confirmed by a panel of specialist and faculty members and its reliability was measured by a pretest of questionnaire using Cronbach α in which it was 0.92. The applied questionnaire was designed based on the framework of sustainable livelihoods (DFID, 2001). Data analyses were done using SPSS21 and LISREL 8.8. Moreover, the Confirmatory Factor Analysis (CFA) and the structural equation model using the LISREL software were applied to measure different effects of agro-industry on sustainable livelihoods assets. LISREL is a SEM technique which combines the concepts of both factor analysis and path analysis and is appropriate to analyze the data in social and behavioral research fields. LISREL can simultaneously process multiple sets of variable relationships to estimate the parameters in an entire system of linear equations in a model.

3. Results

Results show that environmental capital, human capital, social capital, physical capital, and economic capi-

tal factors were the main resources for assessing the effects of agro-industry on members' lives. According to the applied LISREL, the main findings were as follows: AGFI=0.90, GFI=0.98; NNFI=0.97, CFI=0.98; and RMSEA=0.066 and 1.51. One of the main requirements to achieve the objectives of rural development is proper understanding of sustainable livelihoods. According to the results of agro-industrial establishment by the membership, resulting in improved household income and income is stability and sustainability. Results revealed that out of these five resources, environmental capital was the strongest one affecting respondents' livelihoods in the study area ($\lambda=0.90$).

4. Discussion

The studied agro-industry cooperative has had a positive effect on natural capital i.e. land, water, clean whether and natural resources as well. This effect decreased the pressure on lands and prevent destruction of the environment. Also the cooperative has promoted water resource management and the productivity in the area. Furthermore, the cooperative has considerably increased social capital in the area and among the members and the Meyan-Ab community.

5. Conclusion

The results show that the measurement model fit is appropriate and acceptable. Natural capital ($\lambda=0.90$) was the strongest indicator for measuring sustainable livelihoods of family members. The results of confirmatory factor analysis, a significant and measurable impact assessment Meyan-Ab agro-industrial model fitting sustainable livelihoods message to members in the form of natural capital, physical, human, social and economic confirms. Based on the obtained results, the rural planners and policymakers should pay attention to education of local people on such activities to increase its efficiency.

Acknowledgments

This research did not receive any specific grant from funding agencies in the public, commercial, or not-for-profit sectors.

Conflict of Interest

The authors declared no conflicts of interest.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
برگال جامع علوم انسانی

تحلیل تأثیرات شرکت‌های کشت و صنعت بر دارایی‌های خانوارهای کارگران شاغل با رویکرد معیشت پایدار (مورد مطالعه: کشت و صنعت میان‌آب خوزستان)

*موسی اعظمی^۱، ناهید هاشمی امین^۲

- ۱- دانشیار، گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بولی‌سینا، همدان، ایران.
۲- کارشناس ارشد، گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بولی‌سینا، همدان، ایران.

حکم

تاریخ دریافت: ۱۶ خرداد ۱۳۹۵
تاریخ پذیرش: ۱۰ اردیبهشت ۱۳۹۶

این تحقیق با هدف تحلیل تأثیرات کشت و صنعت بر بهبود دارایی‌های معیشتی کارگران کشت و صنعت میان‌آب در استان خوزستان و به روش توصیفی تحلیلی به انجام رسیده است. علاوه بر مطالعات کتابخانه‌ای و مشاهدات منظم، از پرسشنامه به مثبت‌های ایزار اصلی گردآوری داده‌های میدانی استفاده شد. روابی صوری پرسشنامه به تأیید استادان و متخصصان مرتبط موضوع رسید و به منظور پایابی از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد که نتیجه آن برای سرمایه طبیعی ($\alpha=0.84$)، انسانی ($\alpha=0.77$)، اجتماعی ($\alpha=0.84$)، فیزیکی ($\alpha=0.85$) و اقتصادی ($\alpha=0.75$) حاصل شد. جامعه آماری شامل همه کارگران کشت و صنعت میان‌آب است که مشتمل بر ۵۰۰ خانوار هستند و از این میان، با استفاده از فرمول کوکران، مثبت‌های نمونه تحت بررسی انتخاب شدند. برای انجام آزمون‌های آماری از نرم‌افزارهای LISREL ۸.۸ و SPSS ۱۸ استفاده شده است. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که سازمانی سرمایه انسانی، سرمایه اجتماعی، سرمایه فیزیکی و سرمایه اقتصادی برای سنجش تأثیرات کشت و صنعت میان‌آب با توجه به مقدار گزارش شده شاخص‌های برازنده‌گی (نیکویی برازش مطلق $CFI=0.98$ ، $NNFI=0.94$ ، $AGFI=0.90$ ، $GFI=0.94$) و برازنده‌گی فزاً (نیکویی $IFI=0.98$)، مقتصد قوی‌ترین شاخص برای سنجش معیشت پایدار خانوارهای کارگران کشت و صنعت میان‌آب است.

کلیدواژه‌ها:

توسعه روستایی،
دارایی‌های معیشت،
کشت و صنعت میان‌آب،
معیشت پایدار، استان خوزستان

کشت و صنعت با ارتقای نظام‌های معیشتی و حمایت از خانواده، فرصت‌های بدیل معیشت را برای مردم روستایی فراهم می‌کند. همچنین، کشت و صنعت از طریق تولید محصولاتی با ارزش افزوده، برای خانواده‌های روستایی که معیشت آن‌ها وابسته به فعالیت‌های درآمدزای فصلی است، اشتغال و منافع اقتصادی را به ارمغان می‌آورد؛ به عبارتی، رویکرد معیشت پایدار، چارچوبی در توسعه استراتژی‌های مؤثر برای توسعه پایدار و کاهش فقر است (McKeller & Smardon, 2012).

بر اساس گزارش کمیسیون سازمان ملل در خصوص توسعه پایدار، کشاورزی و کشت و صنعت بخش‌هایی هستند که تأثیرات مثبتی بر توسعه و رشد اقتصادی دارند. در آمریکای لاتین، کشت و صنعت از مهم‌ترین شاخه‌های صنعت است و نزدیک به یک‌سوم از تمام محصولات تولید شده را به خود اختصاص می‌دهد؛ بنابراین، کشت و صنعت‌ها در کشورهای بزرگی مانند آرژانتین، بربزیل و مکزیک کمتر از ۲۰ درصد و در کشورهای کلمبیا، شیلی و فنزوئلا، ۳۰ درصد و در کشورهای دیگر بیش از یک‌سوم محصولات تولید شده را به خود اختصاص می‌دهند (Boucher & FAO, 2008).

مقدمه

موضوعات فقر و ناپایداری از چالش‌های اساسی توسعه مناطق روستایی و معیشت مردم بوده‌اند که به آثار و پیامدهای ناگوار اقتصادی و اجتماعی مانند مهاجرت و بیکاری منجر شده‌اند. از این‌رو، رویکرد معیشت پایدار، در سال ۱۹۸۰، راهبردی جدید با هدف کاهش و ریشه‌کنی فقر روستایی مطرح شد (Ashley & Carney, 1999). این رویکرد بر نگرش جامع و منسجم درباره کاهش فقر و توسعه روستایی تأکید می‌کرد (تصویر شماره ۱) و به سرعت محبوبیت زیادی در میان محققان و دست‌اندرکاران توسعه به دست آورد (DFID, 1999).

معیشت به تمامی دارایی‌های مالی و اجتماعی، قابلیت‌ها و فعالیت‌های لازم برای شیوه زندگی اطلاق می‌شود. معیشت زمانی پایدار خواهد بود که این قابلیت‌ها و دارایی‌ها را در زمان حال و آینده حفظ کند و آن را بهبود بخشد؛ به طوری که منابع طبیعی پایه را از بین نبرد و مانع از بروز شوک‌ها و استرس‌ها شود و آن‌ها را مدیریت کند (UNIDO & FAO, 2008). از طرفی،

* نویسنده مسئول:

دکتر موسی اعظمی

نشانی: همدان، دانشگاه بولی‌سینا، دانشکده کشاورزی، گروه ترویج و آموزش کشاورزی.

تلفن: +۹۸ (۰۱۷۰) ۷۹۱۸

پست الکترونیکی: aazamialireza@yahoo.co.uk

شرکت‌ها شامل طیف گسترده‌ای از محصولات کشاورزی مانند غلات، حبوب، محصولات زراعی صنعتی، میوه‌ها، سبزیجات و گوشت است. در ایران، هدف از تأسیس واحدهای کشت و صنعت نوسازی مناطق روستایی از طریق افزایش محصولات کشاورزی در واحد سطح و استفاده از روش‌های کشاورزی مدرن بوده است (Azkia & Ghaffari, 2013). از نظر حقوقی اصفهانی (۲۰۱۴)، افزایش سوددهی حاصل از فعالیت‌ها با تقلیل ضایعات محصول، ایجاد ارزش افزوده بیشتر از طریق تبدیل محصولات، فراهم کردن شرایط لازم برای استفاده بهتر از وضعیت بازار و سرانجام، توسعه و تنوع فعالیت‌ها از مهم‌ترین خصوصیاتی هستند که واحدهای کشت و صنعت را از دیگر نظامهای بهره‌برداری کشاورزی متمایز کرده است؛ به‌گونه‌ای که امروز از حدود ۸ میلیون هکتار اراضی آبی کشور، بیش از ۲۱۰ هزار هکتار آن زیر پوشش شرکت‌های کشت و صنعت دولتی و بیش از این میزان نیز زیر فعالیت واحدهای کشت و صنعت خصوصی قرار گرفته است.

از نظر ابراهیمی (۲۰۱۳)، ویژگی‌های اصلی واحدهای کشت و صنعت عبارت‌اند از: بهره‌برداری در مقیاس وسیع برای استفاده از ماشین‌آلات مدرن؛ یکپارچه‌سازی اراضی و استفاده از سامانه‌های نوین آبیاری، زهکشی و غیره؛ انطباق کشت با نیاز صنایع تبدیلی؛ مدیریت تخصصی و استفاده از نیروی کار مزدگیر دائمی یا فصلی؛ مدیریت مرکز و امکان تبدیل محصولات و بازاریابی مناسب. کشت و صنعت در اقتصاد کشورهای در حال توسعه نه تنها موجب بهبود کیفیت محصولات کشاورزی و افزایش رفاه و درآمد کشاورزان می‌شود، بلکه نقش اساسی در ایجاد فرصت‌های درآمد و اشتغال در کشورهای در حال توسعه ایفا می‌کند (FAO & ILO, 2009). یافته‌های مطالعه رادف و پالوج (۲۰۱۴) بیان‌گر این است که آنان در بررسی خود باور دارند که کشت و صنعت در الگوی جدید بین‌المللی حاکم به دلیل نقش آن در افزایش و توزیع درآمد و کاهش فقر، دارای موقعیتی راهبردی شده است و واحدهای کشت و صنعت معمولاً با فراوری مواد خام کشاورزی (غذایی و غیرغذایی) و تبدیل آن‌ها به فرآورده‌های قابل فروش در بازار ارزش افزوده بیشتری ایجاد می‌کنند. مطالعات خطیر و رضایی مقدم (۲۰۱۴) نشان می‌دهد که پس از گذشت چند سال از فعالیت واحدهای کشت و صنعت، برخی از آن‌ها از ادامه فعالیت بازمانده‌اند.

همچنین حیدری آل کثیر (۲۰۱۴) پژوهشی با عنوان «بررسی تأثیر شرکت کشت و صنعت بر توسعه شهر شوش در سه شاخص اجتماعی، اقتصادی و زیرساختی» انجام داده‌اند. نتایج این تحقیق نشان‌دهنده تأثیرگذاری زیاد شرکت کشت و صنعت در زمینه اقتصادی، تأثیرگذاری متوسط در زمینه تأثیرات اجتماعی و تأثیرگذاری کم در زمینه زیرساخت‌ها بر شهر شوش است. مطالعه فاطمی عماره (۲۰۱۱) با هدف شناخت چگونگی تأثیرات فعالیت مجتمع کشت و صنعت کارون بر روند استغال‌زایی، مهاجرت و تغییرات الگوی کشت غالب در سطح روستاهای اطراف بوده است.

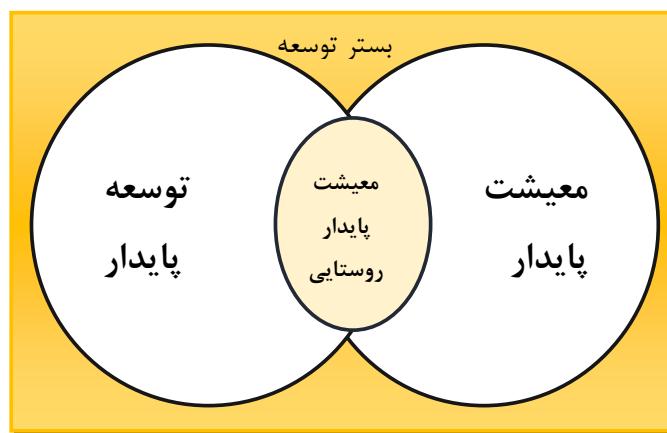
Riveros, 2000). این گونه نظامهای بهره‌برداری به دنبال افزایش تولیدات کشاورزی، افزایش درآمد روستاییان، ایجاد اشتغال، افزایش سطح زندگی و امکانات در روستاهای هستند که همگی تأثیری مستقیم بر توسعه روستایی و بهبود معیشت و اقتصاد خانوار روستایی دارند (Ebrahimi, 2013). به عبارتی، واحدهای کشت و صنعت «توانایی بهتر کردن کیفیت معیشت کشاورزان خرد را از طریق تأمین منبع درآمده» دارند (Gibb & Smilga-Palardy, 2006). ایجاد واحد «شرکت کشت و صنعت میان‌آب» نیز یکی از برنامه‌هایی بوده که در این راستا به انجام رسیده است.

این واحد بهره‌برداری از واحدهای گسترده در منطقه تحت مطالعه این تحقیق است و عده زیادی از مردم منطقه از مواهب آن به طور مستقیم و غیرمستقیم بهره‌مند هستند. مسئله اصلی این پژوهش این است که پس از گذشت چندین سال از فعالیت این واحد بهره‌برداری، بررسی تأثیرات مختلف آن بر معیشت و زندگی مردم منطقه یا اعضا در قالب چارچوب‌های رایج معیشتی مطرح ضروری به نظر می‌رسد؛ به عبارتی دیگر، پیش‌بینی می‌شود که این طرح در پایداری و ارتقای معیشت مردم منطقه نقش داشته باشد و از این‌رو، ضرورت دارد ابعاد مختلف آن شناسایی و بررسی شود. بنابراین، تحقیق حاضر با هدف بررسی تأثیرات این طرح بر معیشت خانوارهای کارگران این کشت و صنعت به مرحله اجرا درآمده است.

مروری بر ادبیات موضوع

نظامهای بهره‌برداری در توسعه کشاورزی و روستایی نقش بسزایی دارند. نظامهای بهره‌برداری و چگونگی مدیریت و بهره‌گیری از منابع و ظرفیت‌های آب و خاک به منظور توسعه متوازن بخش‌های مختلف، همواره یکی از مسائل بین‌الملل کشاورزی در ایران بوده است (Ebrahimi, 2013). از میان عوامل مؤثر بر کاهش فقر و آسیب‌پذیری در بخش کشاورزی، کارایی نظامهای بهره‌برداری از عوامل و منابع تولید است. نظامهای مختلف بهره‌برداری قابلیت‌های متفاوتی دارند، اما بهره‌برداری از اراضی یکپارچه، بدون تردید مطلوب‌تر از کشت و کار در قالب الگوهای بهره‌برداری خرد و پراکنده است، زیرا با یکپارچه‌سازی اراضی مزروعی و روی‌آوری به کشت یکپارچه، بهره‌برداری مطلوب از عوامل تولید میسر می‌شود و افزایش بازده محصول در واحد سطح، کاهش هزینه‌های تولید و در نهایت، افزایش درآمد جامعه دهقانی را در بی‌می‌آورد (Azkia & Ghaffari, 2013).

واحدهای کشت و صنعت معادل با واژه‌های لاتین-Agroindus و try Agrobusiness است (Hoghoghi, 2003). کشت و صنعت در تعریف، به نوعی نظام بهره‌برداری گفته می‌شود که کشت تجاری تمام مراحل تولید و توزیع محصولات زراعی را دربر گیرد و تمامی خدمات تولید و مزرعه، انبارداری و تبدیل محصولات زراعی و مواد غذایی حاصله را شامل شود (Hoghoghi Isfahani, 2014). این

فصلنامه پژوهش‌های روستایی

(Shen, Hughey & Simmons, 2008)

پایدار در مناطق روستایی است (DFID, 1999). یکی از مهم‌ترین و تأثیرگذارترین اجزا در شکل‌گیری راهبردهای معیشت پایدار، دارایی‌ها و سرمایه‌های معیشتی است (Ellis, 2000).

این دارایی‌ها اغلب مدلی پنج‌ضلعی را شکل می‌دهند که شامل این عناصر است: (الف) سرمایه‌های انسانی؛ شامل نیروی کار کارگری، سلامت، مهارت و دانش افراد؛ (ب) سرمایه‌های طبیعی؛ شامل دسترسی به زمین، منابع آب، حیات وحش، پوشش گیاهی مراعع و جنگلهای؛ (ج) سرمایه‌های اجتماعی؛ به مجموعه‌ای از باورهای اجتماعی، هنجارها و شبکه‌های اشاره دارد که مردم می‌توانند از طریق آن‌ها مشکلاتشان را حل کنند. در واقع، این عنصر واسطه‌ای است بین شبکه‌های خویشاوندی و عضویت گروهی؛ (ت) سرمایه‌های فیزیکی؛ شامل مسکن و سیله نقلیه، تجهیزات و احشام؛ (ث) سرمایه‌های مالی؛ شامل پس‌اندازها، اشیای بالرزش، دسترسی به درآمد مستمر، اعتبارات و بیمه‌های اعتباری (FAO & ILO, 2009). این پنج دارایی معیشتی به هم‌دیگر وابسته‌اند و هریک می‌تواند دیگر دارایی‌ها را کامل کند (DFID, 2001; Shen, 2009).

دارایی‌های اجتماعی؛ سرمایه اجتماعی، دارایی‌ای است که افراد از طریق آن می‌توانند به منابع و دیگر عوامل دسترسی پیدا کنند و معیشت‌شان را بهبود بخشنند (Bebbington, 1999) و نیز موجب فراگیری اعتماد متقابل مردم به یکدیگر می‌شود (Salmani, Taghipour, & Ramezanlade, 2008). اعتماد و مشارکت از ابعاد مهم و اساسی سرمایه اجتماعی است (Pretty & Ward, 2001). ریاحی و همکاران (2013) سرمایه اجتماعی را دارای سه مؤلفه اصلی، یعنی انسجام اجتماعی، اعتماد اجتماعی و مشارکت اجتماعی دانستند که در رابطه‌ای تعاملی با هم هستند. همچنین بخش توسعه بین‌المللی، سرمایه اجتماعی را شبکه‌های اجتماعی، عضویت در گروه‌ها، روابط و اعتماد متقابل تعریف کرده است (DFID, 2001).

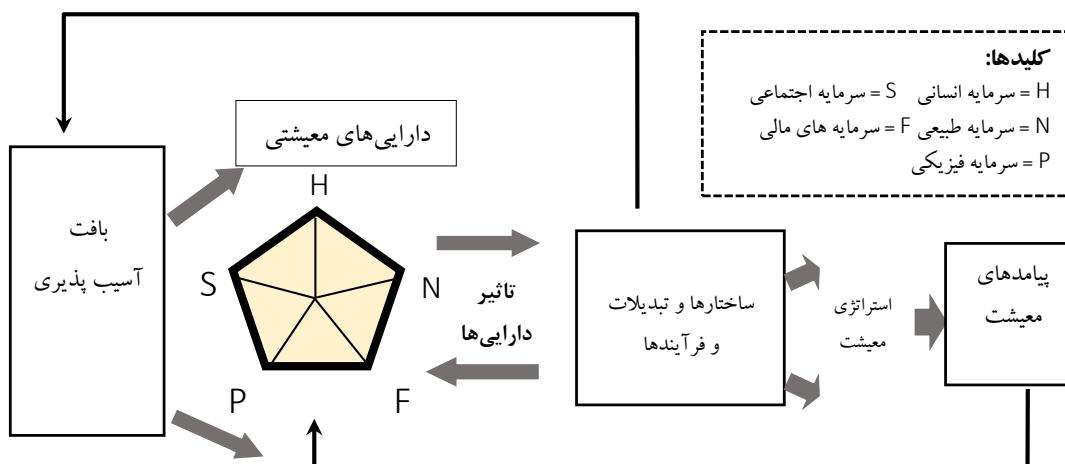
دارایی‌های مالی؛ یکی از جنبه‌های بسیار مهم و تأثیرگذار بر پایداری معیشت روستاییان، دسترسی آن‌ها به سرمایه‌های مالی است که از ابعاد گوناگون نوع و میزان و ماهیت، معیشت

نتایج کلی به دست آمده نشان می‌دهد که مجتمع کشت و صنعت کارون باعث فراهم‌آمدن زمینه اشتغال در روستاهای مجاور، تنوع شغلی، افزایش فرصت‌های شغلی، کاهش مهاجرت دائمی از روستا به شهر، افزایش مهاجرت روزانه از ناحیه شهری مجاور به منطقه و تغییر الگوی کشت در سطح دهستان‌های مطالعه شده است.

نتایج تحقیق صی محمدی (۲۰۱۱) با هدف بررسی پیامدهای اقتصادی و اجتماعی کشت و صنعت بر روستاهای هم‌جوار نشان داد که تأسیس واحد کشت و صنعت رابطه مثبت با ایجاد اشتغال، و رابطه مستقیم با مسافت حمل محصول و هزینه آن دارد. همچنین، کشت و صنعت موجب کاهش هزینه‌ها و افزایش درآمد، بهبود وضع اقتصادی، انسجام محلی، مهاجرت معکوس و افزایش سطح رفاه مردم منطقه می‌شود. از سویی دیگر، پس از تأسیس واحد کشت و صنعت، میزان گراییش به تحصیل در بین جوانان، ترافیک و آلودگی صوتی و قیمت زمین‌های کشاورزی و مسکونی افزایش یافته است.

تحقیق معیشت پایدار روستایی از طریق احداث واحدهای بزرگ کشت و صنعت امکان‌پذیر است (Narayana Reddy, 2013). طبق تعریف مؤسسه محیط‌زیست استکهلم، معیشت پایدار عبارت است از: «ایجاد شرایطی در سیستم‌های انسانی، طبیعی و اقتصادی که حامی توسعه پایدار است و در عین حال، از منابع و فرصت‌های نسل‌های آتی حفاظت می‌کند و امکانات لازم را برای تأمین غذا، سرینه و نوعی زندگی مقبول به دست خود افراد، فراهم می‌ورد (Balgis, 2004). از نظر واژه‌شناسی می‌توان مفهوم معیشت پایدار را مشتمل بر قابلیت‌ها، دارایی‌ها و فعالیت‌های مورد نیاز برای شیوه زندگی مشخصی تعریف کرد. شناخته‌شده‌ترین مدل مفهومی رویکرد معیشت پایدار را بخش توسعه بین‌المللی ترسیم و ارائه کرده است (تصویر شماره ۲ Carney, Drinkwater, Rusinow, 1999).

این چارچوب دارای اجزای متعددی است که ترکیب مناسب آن‌ها می‌تواند به دگرگونی فرایندها و ساختارها منجر شود و برآیند آن شکل‌گیری راهبردهای معیشت

تصویر ۲. چارچوب معیشت پایدار (DFID, 2001)

طبيعي شامل زمین، آب و منابع بیولوژيکي مانند درخت، علفزار و حيات وحش است. بهرهوری از این منابع ممکن است با مدیریت انسان کاهش یا بهبود یابد (Woodhouse, Howlett, & Rigby, 2000). بخش توسعه بین‌المللی، سرمایه طبیعی را شامل زمین، آب، هوای پاک و منابع طبیعی تعریف کرده است (DFID, 2001).

دارایی‌های فیزیکی: سرمایه فیزیکی به محیط ساخته‌شده‌ای اشاره دارد که منازل مسکونی، مکان‌های عمومی، سدها و پناهگاه‌ها را شامل می‌شود و همچنین، شامل امکانات حیاتی مانند برق، آب، تلفن (Sajasi Qidari et al., 2016)، جاده‌ها، تجهیزات آبیاری، عرضه برق، شبکه آب و کالاهای تولیدکننده مانند ماشین‌آلات است (Woodhouse et al., 2000). بخش توسعه بین‌المللی، سرمایه فیزیکی را شامل زیرساخت‌های اساسی مانند جاده، کانال‌های آبرسانی، ابزارها و کالاهای تولیدی و سرمایه‌ای مانند ماشین‌هایی مانند تراکتور و غیره که برای پشتیبانی از معیشت نیاز است، تعریف می‌کند (DFID, 2001).

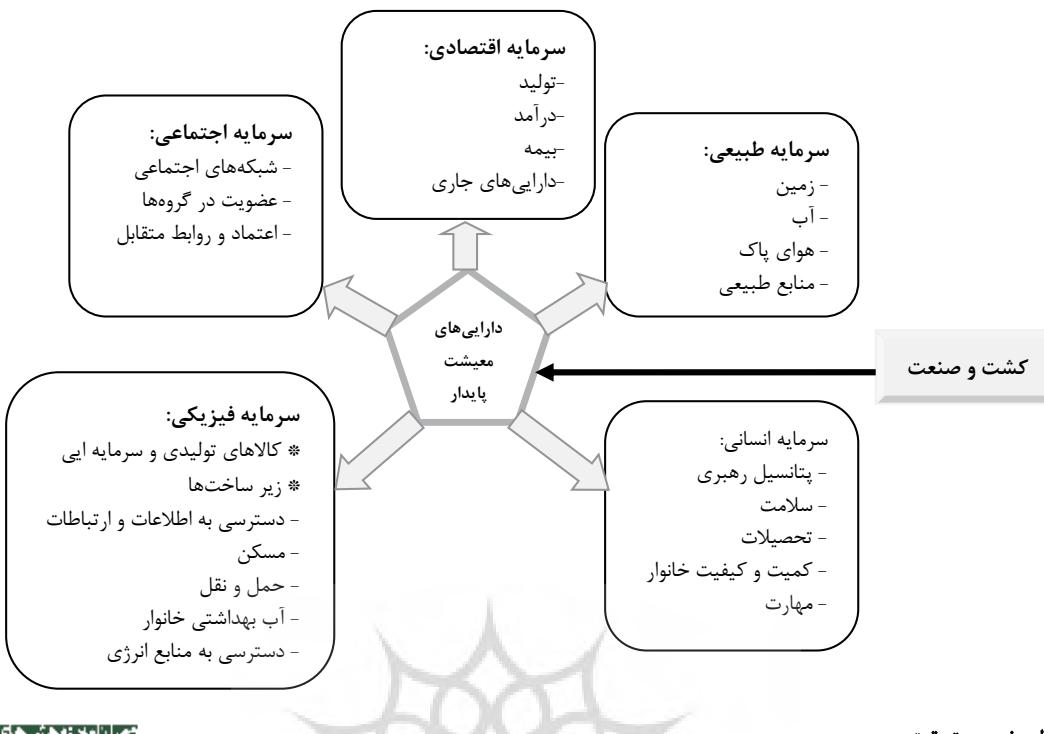
روش‌شناسی تحقیق

پژوهش حاضر به لحاظ هدف از نوع کاربردی و به صورت توصیفی و تحلیلی است. برای گردآوری اطلاعات از روش‌های میدانی به شیوه پرسشنامه و گفت‌و‌گو استفاده شده است. جامعه نمونه شامل تمام کارگران کشت و صنعت میان آب مشتمل بر ۵۰۰ نفر است. سرپرستان خانوار، واحد تحقیق تعیین شدند و برای تعیین حجم نمونه، فرمول کوکران به کار رفت و تعداد ۱۴۰ نفر به شیوه نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. علاوه بر مطالعات اسنادی و کتابخانه‌ای، ابزار اصلی تحقیق و گردآوری اطلاعات لازم، بر پایه پرسشنامه‌ای بوده که پژوهشگر آن را بر اساس چارچوب معیشت پایدار (DFID, 2001) و با توجه به اهداف پژوهش تهیی کرده است. در پرسشنامه، طیف لیکرت برای سنجش متغیرهای پژوهش به کار رفت و برای روایی پرسشنامه از پانل متخصصان شامل رشته‌های ترویج و توسعه روستایی استفاده شد.

آن‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهند و فقدان آن‌ها می‌تواند عامل زوال معیشتی برای روستاییان باشد که نتیجه آن، افزایش سطح آسیب‌پذیری و در نهایت، فقر در جامعه روستایی است (Sajasi Qidari, Sadeqlu, & Shakourifard, 2016). سرمایه مالی شامل جریانی از موجودی است که به مصرف و همچنین تولید کمک می‌کند؛ همچنین، شامل مقدار پول نقد در دسترس یا معادل آن است که مردم را به پذیرش راهبردهای معیشتی توانایی کند (Mwamfupe & Mung'ong'o, 2003). بخش توسعه بین‌المللی، سرمایه مالی را به منابع مالی (پول نقد، حساب‌های بانکی، دارایی‌های جاری، حقوق بازنی‌شستگی، مقرراتی، کمک‌ها و وجوده ارسالی مالی) اطلاق می‌کند که برای حفظ معیشت حاضر یا بهترکردن معیشت افراد در دسترس هستند (DFID, 2001).

دارایی‌های انسانی: دارایی‌های انسانی هم از لحاظ ساخته‌فاری (تعداد افراد و تعداد نیروی کار) و هم از لحاظ مغزافزاری (تعداد تحصیل کرده‌گان، سطح سواد) اهمیت فراوانی دارند (Shen, 2009). اغلب، سرمایه انسانی به آموزش اشاره دارد و شامل دانش و مهارت‌های انسانی به سلامت جمعیت شاغل در جامعه هم اشاره دارد؛ به آن معنا که بدون داشتن سلامتی، افراد نمی‌توانند از دیگر سرمایه‌ها استفاده کنند (Sajasi Qidari et al., 2016). بخش توسعه بین‌المللی، سرمایه انسانی در سطح خانوار را شامل اندازه خانوار، مهارت، توانایی رهبری و سلامت تعریف کرده است (DFID, 2001).

دارایی‌های طبیعی: محیط‌های روستایی، به واسطه قرارگیری در موقعیت‌های جغرافیایی ویژه در عرصه قلمرو سرزمینی، بیشترین ارتباط را با محیط و منابع طبیعی دارند و سرمایه‌ای طبیعی در حفاظت از انواع زندگی، شامل زندگی انسان، لازم است؛ اما فعالیت‌های انسان اغلب موجب ازبین رفتن سرمایه و کیفیت منابع طبیعی می‌شود. به طور کلی، اصطلاح سرمایه طبیعی به منابع طبیعی مانند آب، مواد معدنی، نفت، زمین، اکوسیستم و آب و هوای بدون تغییر اشاره دارد (Sajasi Qidari et al., 2016). سرمایه

تصویر ۳. مدل مفهومی تحقیق

خانوار، سطح سواد و تحصیلات، وضعیت سلامت و بهداشت خانوار؛^۳ دارایی‌های اجتماعی: شبکه‌های اجتماعی، عضویت و مشارکت در گروه‌ها، اعتماد متقابل اجتماعی، روابط متقابل افراد و وحدت و اتحاد آن‌ها؛^۴ دارایی‌های فیزیکی: کالاهای تولیدی و سرمایه انسانی (کارکنان تولیدی و سرمایه انسانی)، زیر ساخت‌ها، دسترسی به اطلاعات و ارتباطات، مسکن، حمل و نقل، آب بهداشتی خانوار، دسترسی به منابع انرژی و دسترسی به منابع اثری.^۵

معرفی منطقه مورد مطالعه و اقدامات متنوع سازی فعالیت‌ها

یکی از راههای مهم افزایش و بهبود راهبردها در زمان حال و آینده، انتقال از یک نوع سرمایه و درآمد به سوی انواع دیگر آن یا متنوع‌سازی آن‌هاست (Brown et al, 2010). اساساً داشتن تنوع در فعالیت‌ها، ضرورتی کلی است و نباید تمام دارایی را فقط در فعالیتی مشخص به کار برد (Barrett, Reardon, & Webb, 2001).⁶ یافته‌های اطلاعات حاصل از مشاهده، مصاحبه‌ها و گفت‌وگوهای متمرکز نشان دادند که کشت و صنعت میان آب در شهرستان شوش دانیال (استان خوزستان) بین رودخانه دز و شاور واقع شده (تصویر شماره ۴) و سطح کل اراضی آن ۷۳۰۰ هکتار است که به دلیل راماندزی نشدن صنایع شکر و صنایع جانبی آن، بالغ بر ۳۰۰۰ هکتار به زیر کشت نیشکر می‌رود و مابقی به کشت‌های

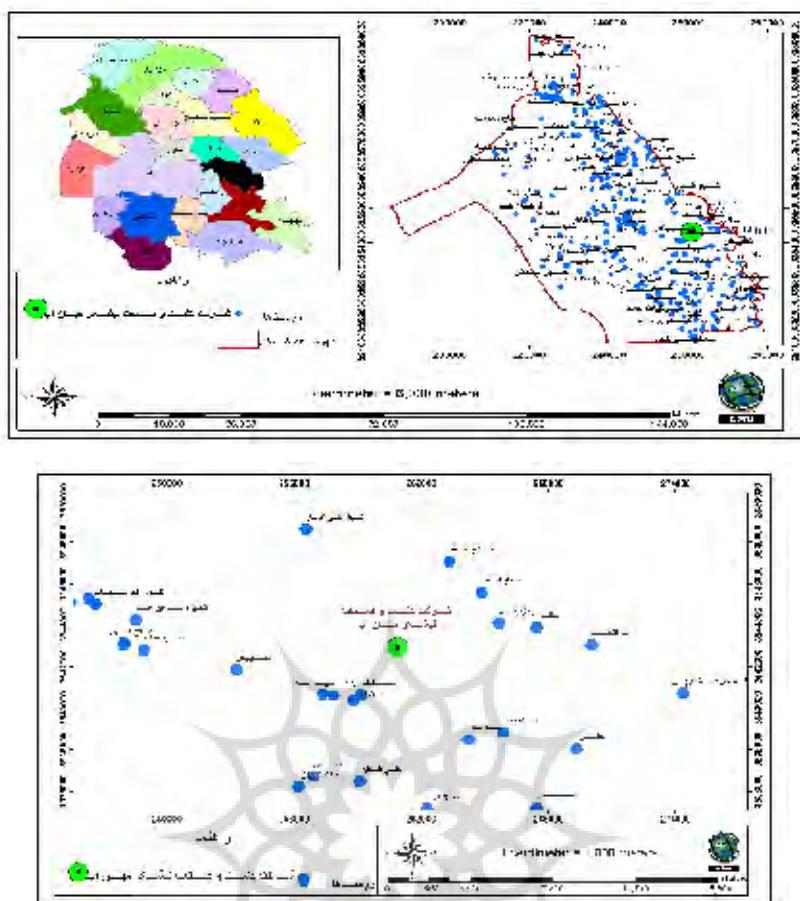
و دیدگاه‌های اصلاحی آن‌ها مدنظر قرار گرفت و در نهایت روایی محتوایی و صوری به تأیید رسید.

سپس، برای پایابی پرسشنامه از آلفای کرونباخ استفاده شد که نتیجه آن سرمایه طبیعی (۰/۸۴)، سرمایه انسانی (۰/۷۷)، سرمایه اجتماعی (۰/۸۴)، سرمایه فیزیکی (۰/۸۵) و سرمایه اقتصادی (۰/۷۵) است. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS ۲۱ و LISREL ۸/۸ روش تحلیل عاملی تأییدی^۷ صورت گرفت. تحلیل عاملی تأییدی ابزاری نیرومند برای موضوعات اعتبار و قابلیت اعتماد در اندازه‌گیری است؛ به گونه‌ای که خطای اندازه‌گیری بررسی نمی‌شود. در تحلیل عاملی تأییدی، این موضوع بررسی می‌شود که آیا نشانگرهایی که برای معرفی سازه یا متغیرهای مکنون در نظر گرفته شده‌اند، واقعاً معرف آن‌ها هستند یا خیر. این ابزار همچنین مشخص می‌کند که نشانگرهای انتخابی با چه دقیقی برآنده سازه (متغیر مکنون) هستند (Ghasemi, 2009). به طور کلی، منابع معيشتی عبارت اند از میزان و وضعیت دارایی‌های فیزیکی، مادی، اجتماعی، انسانی و طبیعی (Duncombe, 2006).

منظور از دارایی‌های معيشتی پایدار در کشت و صنعت، عواملی هستند که مستقیماً با امرار معاش خانوارهای کارگران مرتبط‌اند و به پنج دسته تقسیم می‌شوند:

- دارایی‌های مالی: کمیت و کیفیت زمین، آب و عملکرد و بهره‌وری آب، هوای پاک، منابع طبیعی؛
- دارایی‌های انسانی: کمیت و کیفیت خانوار، توانایی رهبری اعصابی

1. -CFA (Confirmatory Factor Analysis)

تصویر ۴. نقشه جغرافیایی منطقه مورد مطالعه (کشت و صنعت میان آب در مناطق روستایی)

کشاورزی در مناطق روستایی است که افزون بر جایگاه مهمی که در تولید غذا دارد، نقش بسزایی نیز در اشتغال زایی ایفا می‌کند (Pravakar, Sarker, Rahman, & Hossain, 2013). فعالیت دیگر این شرکت، بازیافت ضایعات کشاورزی و تولید کمپوست به منظور جایگزینی با کودهای شیمیایی جامد است. در عین حال، به دلیل نبود مواد شیمیایی در آن، محصول نیز سلطان زانمی شود (Fadaei Fard, 2014). در این مجتمع کشت و صنعت، حدود ۶۰۰۰ هکتار عملیات عمرانی انجام شده و حدود ۲۱۵ کیلومتر جاده دسترسی، پل‌ها و زیرگذرها احداث شده است. تمام مزارع جاده دسترسی دارند که شرکت آن‌ها را اجرا کرده است (Fadaei Fard, 2014). بنابراین، بهبود فرایندهای حمل و نقل، دسترسی روستاییان را به منابع و دارایی‌های معیشتی افزایش داده است.

یافته‌ها

یافته‌های ویژگی‌های فردی پاسخ‌گویان

اطلاعات کسب شده نشان داد که میانگین سن افراد مطالعه شده ۳۳/۴۸ با انحراف معیار ۵/۷۶ سال بود که بیشترین فراوانی مربوط به طبقه سنی ۲۸ تا ۳۴ سال است که ۶۰ نفر (۴۳ درصد) در

دیگر اختصاص داده شده است.

در پاسخ به چالش تخریب خواص فیزیکی و شیمیایی خاک، کشت و صنعت میان آب با گردش کار در تمام ایام سال و استفاده از تنوع کشت محصولات نیشکری (شکر سفید) و غیرنیشکری (کلزا، شبدر، ماش، گندم و جو) با دو هدف، یکی بلندمدت (اصلاح خاک) و دیگری کوتاه‌مدت (ایجاد درآمد) توسعه داده شده است. بنابراین، مدیریت پایدار منابع طبیعی بیش از همه بر تولیدات کشاورزی و معیشت‌های روستایی تأثیر دارد (Brown et al., 2010). همچنین، از دیگر فعالیت‌های این واحد کشت و صنعت، اختصاص اراضی شیبدار به کشت باغ و باغ کاری (مرکبات) است که در جلوگیری از آلودگی ریزگردها نقش دارد.

بخش باغبانی به دلیل تولید محصولات با ارزش غذایی زیاد و ارزآوری، نقش در خور توجهی در بهبود معیشت روستاییان داشته است. فضاهای دیگری از کشت و صنعت میان آب برای تولید ماهیان گرم‌آبی مناسب تشخیص داده شد که با اهداف (افزایش تولید مطمئن و سالم، ایجاد اشتغال، استفاده بهینه و مؤثر از اراضی کم‌بهره و بدون استفاده) بهره‌برداری می‌شود. آبزی پروری، به مثابه فعالیت جانی کشاورزی، از رویکردهای اخیر توسعه

به دست آمده است؛ بنابراین، می‌توان گفت داده‌ها برای تحلیل عاملی مناسب هستند (جدول شماره ۲).

ارزیابی مدل اندازه‌گیری تأثیر کشت و صنعت بر معیشت پایدار خانوارهای کارگران

در این بخش، از تحلیل عاملی تأییدی (CFA) مرتبه دوم، به منظور بررسی معناداری و برازش مدل اندازه‌گیری تأثیر کشت و صنعت بر معیشت پایدار خانوارهای کارگران استفاده می‌شود. این روش، صورتی از تحلیل عاملی است که در آن خود ماتریس همبستگی عامل‌های مشترک تحلیل می‌شود تا عامل‌های مرتبه دوم به دست آیدن. دلیل استفاده از تحلیل عاملی مرتبه دوم به نوع تأثیرات علی در مدل انتزاعی تحقیق مربوط می‌شود. در مدل طراحی شده می‌توان استنباط کرد که ساختارهای عاملی سه‌گانه، یک ساختار عاملی مجزا را در سطح دوم تشکیل می‌دهند. برای ارزیابی مدل تحلیل عاملی تأییدی، چندین مشخصه برازنده‌گی وجود دارد.

در این پژوهش، مدل اندازه‌گیری تأثیر کشت و صنعت بر معیشت پایدار خانوارهای کارگران در قالب پنج سرمایه (طبیعی، انسانی، اجتماعی، فیزیکی و اقتصادی) ارزیابی شد. به این منظور، مدل اندازه‌گیری تأثیر کشت و صنعت بر معیشت پایدار خانوارهای کارگران با پنج عامل (سازه) و ۱۹ بعد (نشانگر) وارد تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم شد. مدل اندازه‌گیری برازش یافته (پس از انجام اصلاحات) تأثیر کشت و صنعت بر معیشت پایدار خانوارهای کارگران همراه با رهای عاملی استاندارشده (تصویر شماره ۵)

این طبقه سنی قرار دارند (جدول شماره ۱) و جنسیت تمام افراد (صد درصد) مرد بوده است. همچنین، یافته‌ها نشان داد که اکثر افراد مطالعه شده (۳۹/۳ درصد) دارای مدرک زیر دیپلم، ۳۸/۶ درصد از آن‌ها دارای تحصیلات دیپلم، پنج درصد دارای تحصیلات فوق دیپلم و ۱۷/۱ درصد آن‌ها دارای تحصیلات لیسانس و بیشتر بودند. نتایج به دست آمده نشان داد که محل زندگی اکثر افراد مطالعه شده (۸۷/۹ درصد) روستا و فقط ۱۷ نفر (۱۲/۱ درصد) از آن‌ها ساکن شهر هستند.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

KMO شاخص

در تحلیل عاملی تأییدی، پیش‌فرض اساسی محقق آن است که هر عاملی با زیرمجموعه خاصی از متغیرها ارتباط دارد. حداقل شرط لازم برای تحلیل عاملی این است که محقق در خصوص تعداد عامل‌های مدل، قبل از انجام تحلیل، پیش‌فرض معینی دارد. به‌طور کلی، برای آزمون فرض‌های مربوط به مدل‌های اندازه‌گیری فقط باید از روش تحلیل عاملی تأییدی استفاده کرد که برای انجام آن، ابتدا باید اطمینان حاصل شود که می‌توان از داده‌های موجود برای تحلیل استفاده کرد. در این پژوهش، اندازه کفایت نمونه KMO در سرمایه طبیعی ۰/۷۹، در سرمایه انسانی ۰/۷۴، در سرمایه اجتماعی ۰/۸۷، در سرمایه فیزیکی ۰/۷۱ و در سرمایه اقتصادی ۰/۷۸ به دست آمده است. همچنین، مقدار آزمون معناداری بارتلت برای همه سرمایه‌ها برابر ۰/۰۰۰ است.

جدول ۱. مشخصات فردی افراد مطالعه شده بر اساس سن (سال)

سن	فراوانی	درصد	درصد تجمعی
۲۷	۲۲	۱۵/۷	۱۵/۷
۲۸-۳۴	۶۰	۴۲/۹	۵۷/۶
۳۵-۴۱	۴۵	۳۲/۱	۹۰/۷
۴۲ سال و بیشتر	۱۳	۹/۳	۱۰۰
جمع	۱۴۰	۱۰۰	-

میانگین: ۳۳/۸۴ انحراف معیار: ۵/۶۷ بیشینه: ۸۴ کمینه: ۲۰

جدول ۲. کفایت نمونه برداری (KMO)

آزمون کیسر	دارایی طبیعی	دارایی انسانی	دارایی اجتماعی	دارایی فیزیکی	دارایی اقتصادی
خود	۰/۷۹	۰/۷۴	۰/۸۷	۰/۷۱	۰/۷۸
درجه آزادی	۷۸۵/۶۳۱	۷۵۲/۹۷۰	۱۵۴۸/۶۲۸	۱۳۵۸/۷۳۰	۵۷۶/۳۳۹
Sig.	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰

جدول ۳. شاخص‌های برازنده‌گیری مدل اندازه‌گیری معیشت پایدار

شاخص	χ^2/df	RMR	GFI	AGFI	NFI	NNFI	IFI	CFI	RMSEA
مقادیر معيار	<۳	<۰/۱۰	>۰/۹۰	>۰/۹۰	>۰/۹۰	>۰/۹۰	>۰/۹۰	>۰/۹۰	>۰/۰۸
مقادیر گزارش شده	۱/۵۱	۰/۰۴۹	۰/۹۴	۰/۹۵	۰/۹۷	۰/۹۸	<۰/۹۰	>۰/۹۰	>۰/۰۶۶

فصلنامه پژوهش‌های روانشناسی

در این پژوهش برای ارزیابی مدل تحلیل عاملی تأییدی از شاخص‌های خی دو (χ^2)، شاخص برازش هنجارشده (NFI)، شاخص نرم‌نشده برازش (NNFI)، شاخص برازنده‌گی فزاینده (IFI)، مجنوز پس‌ماندها (RMR)، شاخص نیکویی برازش (GFI)، شاخص نیکویی برازش اصلاح شده (AGFI)، شاخص برازنده‌گی طبیقی (CFI) و شاخص بسیار مهم ریشه دوم واریانس خطای تقریب (RMSEA) استفاده شده است (Todman & Dugard, 2007).

نسبت محدود خی دو به درجه آزادی و به حجم نمونه بسیار حساس است؛ به این مفهوم که هر قدر حجم نمونه بیشتر شود، برازش مدل نکویی لازم را ندارد و مدل رد می‌شود. بنابراین، ایده‌آل آن است که مقدار خی دو تقسیم بر درجه آزادی بین ۱ و ۳

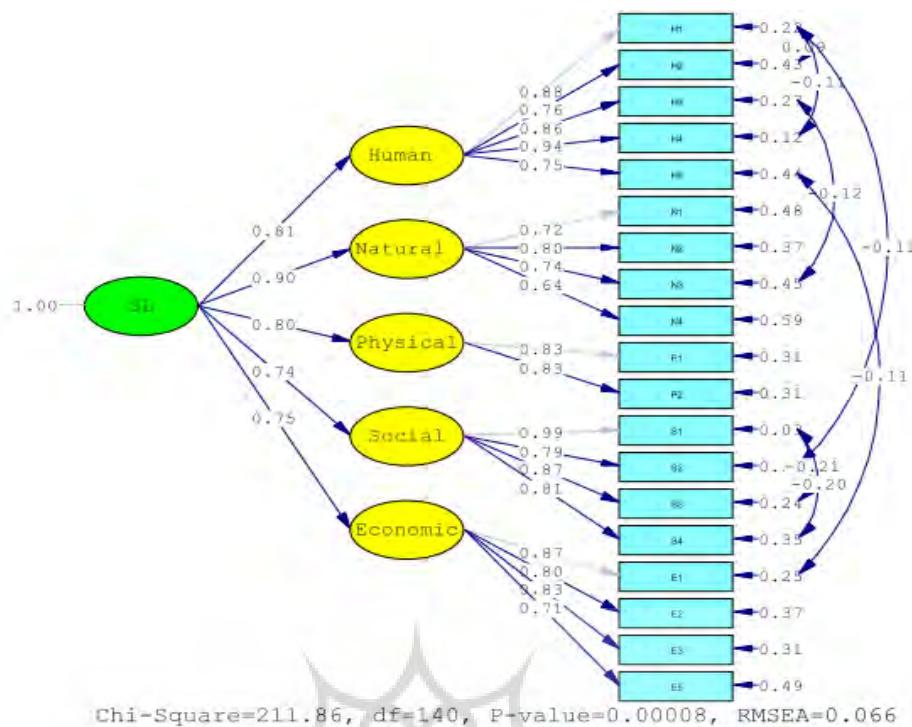
و در حالت معناداری (تصویر شماره ۴) حاصل از انجام تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم نمایش داده شده است.

بر اساس نتایج به دست‌آمده در جدول شماره ۵ و مدل ۲ (تصویر شماره ۶)، به این ترتیب که در صورت بیشتر بودن مقدار t از $2/58$ ، بارهای عاملی در سطح یک درصد ($P=0/01$) و در صورتی که مقدار t بین $1/96$ و $2/58$ باشد، بار عاملی در سطح پنج درصد ($P=0/05$) معنادار است و فرض صفر مبنی بر تفاوت معنادار بودن نقش نشانگر (متغیر) در تشکیل سازه (عامل) مورد بررسی، به تأیید می‌رسد و معناداری روابط (فرض تحقیق) در قالب تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم پذیرفته می‌شود.

جدول ۴. خلاصه اطلاعات تحلیل عاملی تأییدی مدل اندازه‌گیری معیشت پایدار

عامل	بعد	نشانه در مدل	ضریب مسیر استاندارد شده	t
سرمایه طبیعی	زمین	N1	-0/72	-8/100
	آب	N2	-0/80	-7/5400
	هوای پاک	N3	-0/74	-6/4800
	منابع طبیعی	N4	-0/64	-
	کمیت و کیفیت خانوار	H1	-0/88	12/0200
	مهارت	H2	-0/76	12/5600
	تحصیلات	H3	-0/86	12/3300
	توانایی رهبری	H4	-0/94	-
	سلامت	H5	-0/75	10/1100
	کالاهای تولیدی و سرمایه‌ای	P1	-0/83	-
سرمایه انسانی	زیرساختها	P2	-0/83	8/5100
	شبکه‌های اجتماعی	S1	-0/99	-
	عضویت در گروه‌ها	S2	-0/79	10/7100
	اعتماد متقابل	S3	-0/87	10/5500
	روابط متقابل	S4	-0/81	9/4700
سرمایه فیزیکی	درآمد	E1	-0/87	-
	دارایی‌های جاری	E2	-0/80	10/4100
	بیمه	E3	-0/83	11/0800
	تولید	E4	-0/71	8/8400

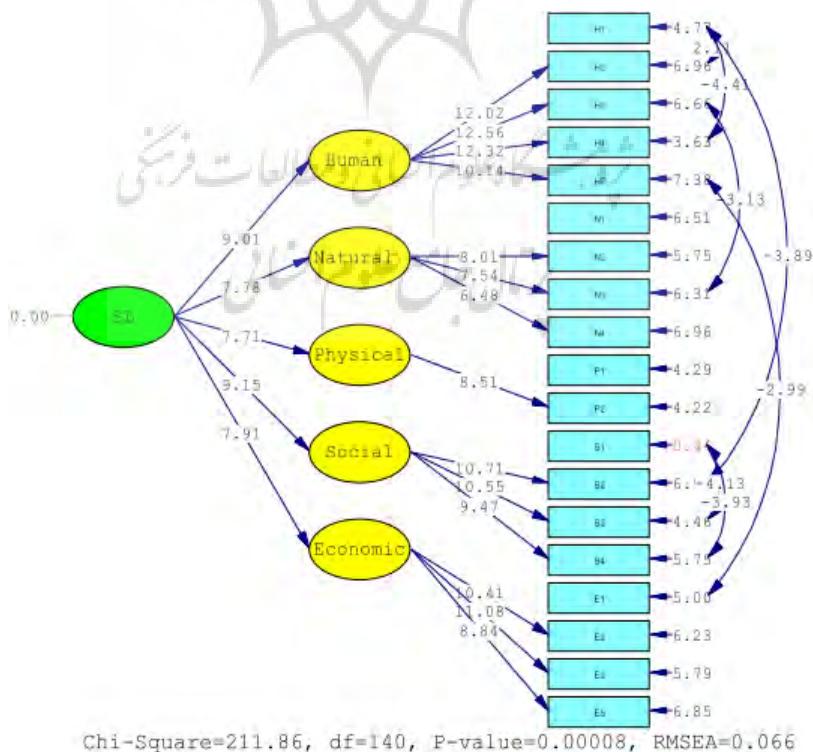
** معناداری در سطح یک درصد و * معناداری در سطح پنج درصد

تصویر ۵. ضرایب استاندارد با نمایش بارهای عاملی مدل اندازه‌گیری تأثیرات کشت و صنعت

در جدول شماره ۳ مشاهده می‌شود که مدل اندازه‌گیری تأثیر کشت و صنعت بر معیشت پایدار خانوارهای کارگران برآش مناسب و مقبولی دارد. در جدول شماره ۴ مقدار بار عاملی استانداردشده،

باشد (Vieira, 2011). در این تحقیق مقدار خی دو تقسیم بر درجه آزادی برابر با ۱/۵۱ است که برآش مناسب مدل را نشان می‌دهد. بنابراین، با توجه به مقدار گزارش شده شاخص‌های برآزندگی

تصویر ۶. ضرایب معناداری مدل اندازه‌گیری تأثیرات کشت و صنعت

جدول ۵. رتبه‌بندی اثر شاخص‌های مرتبه اول در تشکیل سازه مرتبه دوم

مرتبه	Sig.	T	λ	شاخص‌های مرتبه اول
۲	.۰/۰۰۰	۹/۰۱	.۰/۸۱	سرمایه انسانی
۱	.۰/۰۰۰	۷/۷۸	.۰/۹۰	سرمایه طبیعی
۳	.۰/۰۰۰	۷/۷۱	.۰/۸۰	سرمایه فیزیکی
۵	.۰/۰۰۰	۹/۱۵	.۰/۷۴	سرمایه اجتماعی
۴	.۰/۰۰۰	۷/۹۱	.۰/۷۵	سرمایه اقتصادی

نتایج تحلیل آماری

وضعیت زندگی افراد عضو در هر منطقه ایفا کنند.

اکنون چند سال است که از عمر مجتمع کشت و صنعت اشاره شده می‌گذرد و بررسی نقش آن بر بهبود معیشت اعضا در چارچوب رهیافت‌های نوین معیشتی مطرح جهانی ضروری به نظر می‌رسد. از این‌رو، این تحقیق با هدف بررسی تأثیرات کشت و صنعت بر دارایی‌های معیشت خانوارهای کارگران انجام شده است. در پژوهش حاضر، براساس نتایج تحلیل عاملی تأییدی، این عوامل در قالب پنج دسته سرمایه (اجتماعی، اقتصادی، فیزیکی، طبیعی و انسانی) قرار گرفتند. با توجه به یافته‌های تحلیل عاملی تأییدی می‌توان ادعا کرد که پنج عامل اشاره شده تا حدود زیادی ابعاد مستقل سازه آثار اجتماعی، اقتصادی، فیزیکی، طبیعی و انسانی را اندازه‌گیری می‌کنند. همچنین، شاخص‌های برازش مدل ارائه شده برازش عالی و مناسب اندازه‌گیری را تأیید کرده‌اند. فرضیه اول: کشت و صنعت در ارتقای مؤلفه سرمایه طبیعی خانوارهای کارگران شرکت تأثیر مثبت داشته است.

نتایج تحقیق نشان می‌دهد سرمایه طبیعی با ضریب تأثیر (۰/۹۰) بیشترین میزان تأثیر را بر معیشت پایدار خانوارهای کارگران کشت و صنعت میان آب، از ضریب مسیر استانداردشده ($\lambda = ۰/۷۴$) و سطح معناداری آن برای هریک از پنج سرمایه مذکور استفاده شد (جدول شماره ۵). ضرایب مسیر استانداردشده می‌توانند شدت رابطه بین عامل‌های مرتبه اول و عامل مرتبه دوم را نشان دهند. بر این اساس، با توجه به نتایج ارائه شده مشاهده می‌شود که سرمایه طبیعی ($\lambda = ۰/۹۰$) قوی‌ترین شاخص است. سایر سرمایه‌ها به ترتیب اهمیت برای سنجش معیشت پایدار خانوارهای کارگران کشت و صنعت میان آب خوزستان عبارت‌اند از: سرمایه انسانی، سرمایه فیزیکی، سرمایه اقتصادی و سرمایه اجتماعی.

بحث و نتیجه‌گیری

امروزه یکی از راهبردهای توسعه روستایی، وجود واحدهای در مناطق روستایی است (Ssy Mohammadi, 2011) همچنین، یکی از محورهای اساسی دستیابی به اهداف توسعه روستایی، درک صحیح از معیشت پایدار است. از این‌رو، برای رسیدن به معیشت پایدار روستایی، لازم است تا حرکت از الگوهای معیشتی سنتی به الگوهای معیشتی پایدار در جامعه روستایی مناسب با نیازهای جامعه امروزی و ظرفیت‌های محیطی صورت گیرد. دستیابی به معیشت پایدار روستایی، بدون توجه به دارایی‌ها و سرمایه‌های معیشتی در روستاهای امکان‌پذیر نیست. واحدهای کشت و صنعت به دلیل نوع نظام بهره‌برداری می‌توانند نقش مهمی در بهبود

کارگران شرکت تأثیر مثبت داشته است. در این مطالعه دومین عامل تأثیرات کشت و صنعت سرمایه انسانی با ضریب ($\lambda=0.81$) به دست آمده است.

مهم‌ترین هدف توسعه، توانمند ساختن انسان‌هاست. با توجه به نتایج تحقیق، تأثیرات کشت و صنعت می‌تواند منبع انسانی را به سرمایه انسانی با ورودی‌های مؤثر آموزش و بهبود مهارت تبدیل کند. سرمایه فیزیکی، یعنی عامل سوم، با ضریب ($\lambda=0.80$) متأثر از کشت و صنعت بوده است که به این ترتیب، فرضیه سوم تحقیق در این خصوص که کشت و صنعت در بهبود مؤلفه سرمایه فیزیکی خانوارهای کارگران شرکت تأثیر مثبت دارد، تأیید می‌شود و با مطالعات [حیدری آل کشیر \(۲۰۱۴\)](#) هم‌راستاست. فرضیه چهارم، یعنی کشت و صنعت در بهبود مؤلفه سرمایه اقتصادی خانوارهای کارگران شرکت تأثیر مثبت دارد، با ضریب ($\lambda=0.80$) به مثابه چهارمین عامل تأثیرگذار به دست آمده است. نتایج مطالعات [رادفر و پالوج \(۲۰۱۴\)](#)، [فاطمی عماره \(۲۰۱۱\)](#) و [صی محمدی \(۲۰۱۱\)](#) نیز مؤید این مسئله است. در نهایت، فرضیه پنجم، یعنی کشت و صنعت در افزایش مؤلفه سرمایه اجتماعی خانوارهای کارگران شرکت تأثیر مثبت داشته است، براساس یافته‌های تحقیق با ضریب ($\lambda=0.75$) در آخرین سطح تأثیر قرار دارد و با نتایج تحقیقات [حیدری آل کشیر \(۲۰۱۴\)](#) و [صی محمدی \(۲۰۱۱\)](#) هم‌سواست. بنابراین، با توجه به نتایج پژوهش، پیشنهاد می‌شود تلاش لازم برای کارایی سیاست‌ها در جهت ایجاد کشت و صنعت با تنوع راهبردهای معيشتی (زراعی، دامی، با غی، شیلات) برای پاسخ‌گویی به کاهش فقر و دستیابی به معيشت پایدار صورت پذیرد. همچنین پیشنهاد می‌شود حمایت لازم و مانند مدیریت واردات در زمان برداشت محصولات کشت و صنعت و جلوگیری از کاهش قیمت انجام شود و حمایت‌های خصوصی و دولتی برای توسعه و کاربرد بهتر و استفاده از ظرفیت‌های بومی روسایی در واحدهای کشت و صنعت صورت گیرد.

تشکر و قدردانی

با به اظهار نویسنده مسئول، مقاله حامی مالی نداشته است.

References

- Amaral Porsani, J. (2010). *Understanding the impact of water access for lives and livelihoods in rural Sahel* [MSc. thesis]. Stockholm: Stockholm University.
- Ashley, C., & Carney, D. (1999). *Sustainable livelihoods: Lessons from early experience*. London: Department for International Development.
- Azchia, M., & Ghaffari, G. (2013). [Rural development, with emphasis on the rural population of Iran (Persian)]. Tehran: Ney.
- Barrett, C., Reardon, T., & Webb, P. (2001). Nonfarm income diversification and household livelihood strategies in rural Africa: concepts, dynamics, and policy implications. *Food Policy*, 26(4), 315-331. doi: 10.1016/s0306-9192(01)00014-8
- Balgis, O. E. (2004) *Sustainable livelihood approach for assessing community's resilience to climate variability and change: A case study from Sudan*. Paper presented at The Second International Conference on Climate Impacts Assessment (SICCA), Grainau, Germany, 28 June 2004.
- Bebbington, A. (1999). Capitals and capabilities: A framework for analyzing peasant viability, rural livelihoods and poverty. *World Development*, 27(12), 2021-2044. doi: 10.1016/s0305-750x(99)00104-7
- Boucher, P., & Rivers, A. (2000). *La agroindustria of rural Latin America and the Caribbean environment, Marco conceived from the impact*, (1st Ed). San Jose: Costa Rica Instituto Interamericano de Cooperación para la Agricultura.
- Brown, P. R., Nelson, R., Jacobs, B., Kokic, P., Tracey, J., Ahmed, M., et al. (2010). Enabling natural resource managers to self-assess their adaptive capacity. *Agricultural Systems*, 103(8), 562-568. doi: 10.1016/j.agsy.2010.06.004
- Carney, D., Drinkwater, M., Rusinow, K., Neefjes, S., Wanmali, N. (1999). *Livelihood approaches compared: A brief comparison of the livelihoods approaches of DFID, CARE, Oxfam, and UNDP*. London: Department for International Development.
- Da Silva, C., Baker, D., Shepherd, A., Jenane, C., & Miranda-da-Cruz, S. (2009). Agro-Industries for development. Rome: Food and Agriculture Organization.
- Department for International Development (DFID). (1999). *Sustainable livelihoods guidance sheets*. London: Department for International Development.
- Department for International Development (DFID). (2001). *Sustainable livelihoods guidance sheet*. London: Department for International Development.
- Duncombe, R. (2006). Using the livelihoods framework to analyze ICT applications for poverty reduction through microenterprise. *Information Technologies and International Development*, 3(3), 81-100
- Ebrahimi, M. S. (2013). [Management of agricultural development (Persian)]. Tehran: Amookhte.
- Ellis, F. (2000). *Rural livelihoods and diversity in developing countries*. Oxford: Oxford University Press.
- Fadaei Fard, M. S. (2014). [Agro-industry of "Miyanab"; Successful in hard tests (Persian)]. *Dam va Kesht va San'at*, 170, 81-8.
- Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO), & International Labour Organization (ILO). (2009). *The livelihood assessment tool-kit: Analysing and responding to the impact of disasters on the livelihoods of people*. Rome: FAO; Geneva: ILO.
- Fatemi Amara, M. (2011). [Investigating the impact of sugarcane agro-industries complex on economic developments and neighbouring villages (Persian)] [MSc. thesis]. Tehran: Islamic Azad University.
- Heidari Al Kathir, Gh. (2014). [Impact assessment of the development of agro-industry in Shush district (Persian)] [MSc. thesis]. Ahvaz: Shahid Chamran University of Ahvaz.
- Ghasemi, V. (2009). [Introduction to structural equation modeling using LISREL, AMOS and EQS softwars (Persian)]. Tehran: Jame'eshenan.
- Gibb, N., & Smilga-Palardy, G. (2006). *Commercialization and artisanal agroindustry: Sustainable livelihood strategies for rural Capira, Panama*. Montreal: McGill University.
- Hoghoghi Isfahani, M. (2014). [Iranian agricultural and agro-industry (Persian)]. Tehran: Iranian Society of Consulting Engineers.
- Hoghoghi, M. (2003). [Evaluation of government function in the development and protection of the farming system in the past half Century (Persian)]. Paper presented at The First Conference on Agricultural Farming Systems in Iran, Tehran, Iran, 9-10 January 2003.
- Khatir, A., & Rezaei-Moghaddam, K. (2014). Analysis of agro industries dissolution: The case of Fars Industrial Meat Complex in Iran. *Journal of the Saudi Society of Agricultural Sciences*, 13(2), 116-129. doi: 10.1016/j.jssas.2013.03.001
- Mckeller, M. M. M., & Smardon, R. C. (2012). The potential of small-scale agro-industry as a sustainable livelihood strategy in a Caribbean archipelago province of Colombia. *Journal of Sustainable Development*, 5(3), 16-33. doi: 10.5539/jsd.v5n3p16
- Mwamfupe, D. G., & Mung'ong'o, C. G. (2003). *Poverty and changing livelihoods of migrant Maasai pastoralists in Morogoro and Kilosa districts, Tanzania*. Research Report. Dar es Salaam: Mkuki na Nyota Publishers.
- Narayana Reddy, M. (2013). Book review "Agro-industries for development". *Agricultural Systems*, 116, 1-2. doi: 10.1016/j.agsy.2012.12.003
- Norouzi, M., & Hayati, D. (2015). [Factors factors affecting sustainable rural livelihoods as perceived by farmers in Kermanshah province (Persian)]. *Iranian Agricultural Extension and Education Sciences*, 11(1), 127-144.
- Pravakar, P., Sarker, B. S., Rahman, M., & Hossain, M. B. (2013). Present status of fish farming and livelihood of fish farmers in Shahrestani Upazila of Chandpur district, Bangladesh. *American-Eurasian Journal of Agricultural and Environmental Science*, 13(3), 391-97. doi: 10.5829/idosi.aejaes.2013.13.03.66116
- Pretty, J., & Ward, H. (2001). Social capital and the environment. *World development*, 29(2), 209-27. doi: 10.1016/s0305-750x(00)00098-x
- Radfar, R & Paloch, M. (2014). [Review of strategies for increase competitiveness in the agro-industry (Persian)]. Paper Presented at: The First National Agricultural and Sustainable Natural Resources Conference, Tehran,Iran, 30 January 2014.
- Riahi, V., Jamshidi, A. R., Jamini, D., & Cheraghi, R. (2013). [An evaluation of social capital and its influencing factors among villagers of Kermanshah province (Case study: Uramanat Region) (Persian)]. *Journal of Research and Rural Planning*, 2(4), 1-24. doi: 10.22067/jrrp.v2i4.17937

Sajasi Qidari, H., Sadeqlu, T., & Shakourifard, E. (2016). [Measuring the livelihood properties in rural areas using a sustainable livelihood approach (Case study: Rural areas of Taybad county) (Persian)]. *Journal of Research & Rural Planning*, 5(1), 197-215. doi: 10.22067/jrrp.v5i1.48257

Salmani, M., Taghipour, F., Ramezanzade Lsboy, M. & Jalili Parvane, Z. (2010). [Investigating the Dimensions of Social Capital in Rural Development (Case study: Baghestan and Brun villages - Ferdows city) (Persian)]. *Social Sciences, Islamic Azad University, Shoushtar Branch*, 4(11), 19-40.

Shen, F., Hughey, K. F., & Simmons, D. G. (2008). Connecting the sustainable livelihoods approach and tourism: A review of the literature. *Journal of Hospitality and Tourism Management*, 15(1), 19-31. doi: 10.1375/jhtm.15.19

Shen, F. (2009). *Tourism and the sustainable livelihoods approach: Application within the Chinese context* [PhD Thesis]. Christchurch: Lincoln University.

Ssy Mohammadi, S. (2011). [Evaluate the socio-economic consequences Rojin Tak Agro-Industry on neighboring rural communities (Persian)] [MSc. Thesis]. Kermanshah: Razi University.

Todman, J., & Dugard, P. (2007). *Approaching Multivariate Analysis: An Introduction for Psychology*. Hove: Psychology Press.

United Nations Industrial Development Organization (UNIDO), International Fund for Agriculture Development, & Food and Agriculture Organization (FAO). (2008). *The importance of agro-industry for socio-economic development and poverty reduction*. Paper presented at The Side-Event on How Agro-Industry Can Help Eradicate Poverty. New York, USA, 5-16 May 2008.

Vieira, A. L. (2011). *Interactive LISREL in practice: Getting started with a SIMPLIS approach*. New York: Springer.

Woodhouse, P., Howlett, D., & Rigby, D. (2000). *Sustainability Indicators for natural resource management & policy. A framework for research on sustainability indicators for agriculture and rural livelihoods*. London: Department for International Development.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی